

Tilfælde (jfr. foran ved §§ 6 og 9) skulde de hidtil gældende Regler fremdeles finde Anvendelse, hvor henholdsvis Anke eller Kære eller Tingfæstning af den ifølge Justitsministerens Bestemmelse anlagte Sag var sket inden Lovens Ikrafttræden; ligeledes hvor Begæring om Genoptagelse af en Straffesag maatte være fremsat for vedkommende Ret inden det nævnte Tidspunkt.

Inden Lovforslaget blev fremsat, den 19. November, havde det været forelagt *Retsplejeudvalget*, som i en enstemmig vedtagen Erklæring af 8. November havde udtalt sig bestemt imod Oprettelsen af den særlige Appelret. Retsplejeudvalgets Kritik rettedes særlig mod følgende Punkter i Lovforslaget:

1. For saa vidt Domstolen skal have Afgørelsen om Dommeres Strafansvar for deres Forhold under Retsmøder og om Dommeres Afsættelse og Pensionsret, gives der herved Dommerne en *Undtagelsesstilling* i Sammenligning med andre Borgere og særlig andre Tjenestemænd.

2. Der vil være en ikke ringe praktisk Lighed mellem ekstraordinære Retter (Kommissionsdomstole), der ned sættes til Behandling af et eller flere foreliggende Retstilfælde, og den særlige Appelret, nemlig deri, at Appelretten kan *bescettes med særligt Henblik paa Dommernes Indstilling* til disse Sager.

3. Det er en væsentlig Grundsætning i dansk Retspleje, at enhver Retssag kan faas prøvet i mindst to Instanser og endende i Højesteret. Her er derimod Tale om Sagernes Afgørelse i *en enkelt og uigenkaldelig sidste Instans*. Kun overordentlige Garantier i Henseende til Domstolens Sammensætning og Virkemaade kunde veje op mod dette, men den særlige Appelret viste det modsatte Billede.

4. Naar det i *Grundlovens § 71* er bestemt, at en Dommer, som ikke er fyldt 65 Aar, ikke kan afsættes uden ved Dom, er dette sket ud fra det forfatningsretlige Hensyn, at Doms magtens Uafhængighed — i Samfundets Interesse — behøver Garantier over for den udøvende Magt. »En saadan ligger i, at den fortolkningsmæssige Udformning af nysnævnte Regel lægges i Hænderne paa de almindelige Domstole med Højesteret som afsluttende Instans. Disse Retters Medlemmer har — foruden anerkendt Fagkyndighed — vedvarende Ansættelse, er beskyttede mod administrativ Afskedigelse og befinder sig for Højesterets Vedkommende i Slutstillinger.« Da den særlige Appelret i disse Retninger vilde frembyde kendelig ringere Garantier, fandt man det overmaade tvivlsomt, om Grundlovens § 71 formelt vilde være iagttaget ved